сплітаються пальці сплітаються очі і голови
на стоптаний пляц виповзають картаті слова
а ми залишаємось голими голими голими
ключиця сідниця коліно кулак голова

ховаємо очі за висхлими бляклими плівками
ховаємо в жмені маленьких драґлистих синів
а ви не приходите згорблений відчаєм лікарю
лиш тихе тремтіння повільно повзе по струні

проколює сонце дротинами променів гострими
понуре терпіння обмацує зором далінь
а ви мовчите ув останньому відчаї господи
в самотньому небі вас нікому зняти з петлі…